

In memoriam Cor de Kruif

Op 23 december ontvingen wij het bericht, dat Cor de Kruif op 58 jarige leeftijd is overleden. Eerder die week, op maandagavond heeft Cor volkomen onverwacht een hersenbloeding gekregen en is daarna niet meer bij kennis geweest.

In 1999 werd Cor lid van onze Vogelwerkgroep het Gooi en Omstreken. Uit zijn jeugd nam hij al een stevige dosis vogelkennis mee. Kennelijk uit dezelfde tijd, stamde ook de grote en zwaar doorleefde verrekijker, die hij aan een verbleekte riem om zijn nek mee torste tijdens de vele vogeltochten. Geheel volgens zijn stijl, leunde hij niet achterover. Nee, hij was al heel snel volop in actie in de vereniging. Binnen de kortste keren werd hij daarom gestrikt voor het zogeheten Avifauna-coördinatieteam. Hij bouwde daarmee aan een vogelwerkgroep, die zich, naast plezier in het vogels kijken, ook druk maakt om de bescherming van de natuur. Goed waarnemen, tellen, gegevens verzamelen en vastleggen. En op basis van feiten en een lijf vol passie steeds maar doorgaan. Het heeft ons, als zijn vogelvrienden, getroffen met welke vanzelfsprekendheid en plezier hij dit werk deed.

Cor was een echt natuurmens. Hij wilde vogels niet zien als te verzamelen, zeldzame objecten. Nee, hij beleefde plezier aan alle vogels, hun schoonheid, hun gedrag en hun omgeving. Hij hield ook van planten, insecten en alles wat er maar te zien is in de natuur. Hij vertelde daar ook graag over. Met Cor door de natuur lopen was een feest.

Als secretaris van het coördinatieteam schreef hij ook in ons clubblad "De Korhaan". Er kwam een toepasselijke naam voor zijn rubriek: "Uit de veren". Kan het mooier? Hij introduceerde daarin humor door de toevoeging van "Wist u dat?" om meer mensen te verleiden tot het lezen van deze rubriek. Mede omdat Cor als secretaris alles opschreef bleek hij ook het beste overzicht te krijgen. Dit leverde vervolgens weer nieuwe initiatieven uit zijn koker op. Zo was het hem een doorn in het oog hoe gebrekkig de vogelwerkgroep haar nieuwe leden in haar activiteiten betrok. Hij zette daarom in op speciale kennismakingsavonden met nieuwe leden, waarin de vragen en behoeften van hen centraal stonden. Het persoonlijke contact was daarbij volgens hem van doorslaggevend belang.

Cor had nog zoveel ideeën met onze vogelwerkgroep, bijvoorbeeld het maken van een handleiding voor het schrijven van een onderzoeksverslag.

Hij sprak voorzichtig over meer tijd voor het werk van de vogelwerkgroep na zijn pensionering. Hij wilde zijn aandacht goed verdelen tussen gezin, werk, familie en vrije tijd. Hij was een man van zijn woord, wat hij toezei deed hij. En Cor deed het dan, op tijd en goed.

Wij herinneren ons Cor als een man met bijzonder veel inlevingsvermogen. Hij verstond de kunst om zijn medevogelaars eerst te laten praten en hij kon hier ook heel goed naar luisteren. De rust en evenwicht, die hij in de natuur beleefde zat ook helemaal in zijn eigen natuur.

Hij genoot van de natuur, maar wilde dit niet altijd alleen doen. Hij genoot er pas echt van als hij het samen deed. Samen genieten van de natuur, de vogels, de koffie met koek en een goed gesprek dat over van alles kon gaan.

Cor we missen jou allemaal ontzettend en zullen je in ons hart meedragen op onze tochten en werk in de natuur, door middel van alle goede herinneringen, die wij aan jou te danken hebben.

Cor bedankt.

Wij wensen Francis, zijn twee zoons, schoondochters en kleinkind veel sterkte toe met het verwerken van dit verlies.

Namens de subgroep Avifauna, Guus Proost